

Peki İnsan Cenâb-ı Hakk'ı Nasıl Sevecektir?

"Ey Resulüm, de ki: Ey insanlar! Eğer Allah'ı seviyorsanız, bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah Ğafûrdur, Rahîmdir." [1](#)

Bu ayetten de açıkça anlaşıldığı gibi, Allah'ı sevmenin yolu ve şartı Resûl-i Ekrem'i(s.a.v) sevmek ve O'nun sünnet-i seniyyesine tabi olmaktır.

"Eğer Allah'a muhabbetiniz varsa, Habibullah'a ittiba edilecek. İttiba edilmezse, netice veriyor ki: Allah'a muhabbetiniz yoktur." Muhabbetullah varsa, netice verir ki: Habibullah'ın Sünnet-i Seniyyesine ittiba intac eder."

Allah'ı sevmenin yolu Hazret-i Peygamber'e (s.a.v) tabi olmaktan geçer. Nitekim bir ayette mealen şöyle buyrulur:

"Evet, Cenab-ı Hakk'a iman eden, elbette ona itaat edecek. Ve itaat yolları içinde en makbulü ve en müstakimi ve en kısası, bilâ-şübhe Habibullah'ın gösterdiği ve takib ettiği yoldur." [2](#)

Şu halde, marifetullaha, muhabbetullaha ve manevî feyizlere nail olmak isteyen kişi, O'nun sünnet-i seniyyesini rehber ittihaz etmeli, sünnetin usul ve adabına hassasiyetle uymalıdır. Zira,

"ittiba-i sünnet-i Ahmedîye (s.a.v) en büyük bir maksad-ı insanî ve en mühim bir vazife-i beşeriyedir." [3](#)

Muhabbet, insanın sevdiği bir şeye meyletmesidir. Seven kişi sevdiği zatın rızasına ve muhabbetine vesile olacak işleri yapmalıdır. Hz. Peygamber (s.a.v), Hz. Âdem'den başlayıp en kâmil seviyesine ulaşan bir dinin en son mübelliği, bütün peygamberlerin sultanı, bütün evliyaların seyyidi ve bütün insanlığın rehberidir. O,

Allah sevgisinin kapısıdır. O'nu seven Allah'ı sever. O'nun ahlâkına bürünmeden, O'na tabi olmadan kurbiyet-i İlahiyeye ulaşamaz.

Çünkü itaat yolları içinde en makbul ve en doğrusu onun gösterdiği yoldur. Ona itaat etmek insana yakışan bir vazifedir. Ona itaat etmeyenler fert olsun, cemaat olsun dünya ve ahiret saadetine varamazlar. Çünkü beşeriyet zulüm ve dalalet çukurundan ancak O'nun getirdiği hidayet nuruyla, yine O'nun sa'y ve gayretiyle kurtulabildi. Putperestliği, batıl itikatları ve hurafeleri kökünden söküp atan O oldu. İnsanlık alemine Cenâb-ı Hakk'ı hakkıyla O tanıttı, kalplere ve gönüllere O sevdirdi. Dünya ve ahirete ait saadet kapılarını O açtı. Getirdiği ulvi hakikatler ve ali prensiplerle insanlık alemini ilim, marifet, adalet ve fazilet ışıklarıyla O ziyalandırdı; onları sürur ve saadete gark etti. Bu sayede bir çok muazzam medeniyetler kuruldu. Az bir zaman içinde, getirdiği prensiplerle, insanların hem kalplerinde ve ruhlarında, hem de toplum hayatlarında harikulade bir inkılap yaptı. İnsanlar arasında düşmanlık ve nefrete bedel muhabbet ve kardeşliği tesis etmeye muvaffak oldu. Alemin yaratılışındaki sırları çözdü. Bu bakımdan O'nu (s.a.v) her şeyden, hatta canımızdan da çok sevmek imanın kemalinden olduğu gibi, akıl ve vicdanın da gereğidir.

Sırat-ı müstakim, Resûl-i Ekrem'in (s.a.v) gösterdiği, teşvik ettiği ve yaşadığı nurlu yoldur. İslâm'dan başka hak din, Kur'an'daki ulvî hakikatlerden daha yüksek bir hakikat ve Hz. Peygamber'den (s.a.v) daha mükemmel bir rehber yoktur. Bütün çiçek ve ağaçların yetişmeleri ve inkişaf etmeleri için nasıl güneşe ihtiyaç varsa, kalp ve gönüllerin nurlanması ve akılların irşadı için de hidayet güneşi olan Zât-ı Muhammediyeye (s.a.v) ihtiyaç vardır. Öyle ise böyle bir rehberin, bütün meziyetleri ve güzel ahlâkı bütün ihtişamıyla anlatılmalı ve elden geldikçe hayata tatbik edilmelidir. Aksi halde O'nun feyzinden ve bereketinden istifade edemez, huzur ve saadete eremeyiz. Kâinatın Fahr-i Ebedîsi, diğer peygamberlerin geleceğini müjdelediği mukaddes tevhid bayrağının asıl sahibidir. Huzur, saadet ve ebedî kurtuluş ancak O'nun sünnetine uymakla mümkündür.

Bediüzzaman Hazretleri bir çok risalesinde sünnet-i seniyyenin ehemmiyetini çok güzel bir şekilde izah etmiştir. Bunlardan bir kaçını taktim etmek istiyorum:

"Muhabbetullah, ittiba-ı Sünnet-i Muhammediye Aleyhissalâtü Vesselâm'ı istilzam eder. Çünkü Allah'ı sevmek, onun marziyatını yapmaktır. Marziyatı ise, en mükemmel bir surette Zât-ı Muhammediyede (A.S.M.) tezahür ediyor. Zât-ı Ahmediyeye (A.S.M.) harekât ve ef'alde benzemek, iki cihetlidir:"

"Birisi: *Cenâb-ı Hakk'ı sevmek cihetinde emrine itaat ve marziyatı dairesinde hareket etmek, o ittibaı iktiza ediyor. Çünkü bu işde en mükemmel imam, Zât-ı Muhammediyedir (A.S.M.)."*

"İkincisi: *Madem Zât-ı Ahmediye (A.S.M.), insanlara olan hadsiz ihsanat-ı İlahiyenin en mühim bir vesilesidir. Elbette Cenâb-ı Hak hesabına, hadsiz bir muhabbete lâyıktır. İnsan, sevdiği zâta eğer benzemek kabil ise, fitraten*

benzemek ister. İşte Habibullah'ı sevenlerin, sünnet-i seniyesine ittiba ile ona benzemeye çalışmaları, kat'iyen iktiza eder."4

"Velayet yolları içinde en güzeli, en müstakimi, en parlağı, en zengini; Sünnet-i Seniyeye ittiba'dır. Yani: A'mal ve harekâtında Sünnet-i Seniye'yi düşünüp ona tabi olmak ve taklid etmek ve muamelât ve ef'alinde ahkâm-ı şer'iyeyi düşünüp rehber ittihaz etmektir. İşte bu ittiba ve iktida vasıtasıyla, âdi ahvali ve örfî muameleleri ve fitrî hareketleri ibadet şekline girmekle beraber; herbir ameli, sünneti ve şer'i o ittiba' noktasında düşündürmekle, bir tahattur-u hükm-ü şer'î veriyor. O tahattur ise, sahib-i şeriatı düşündürüyor. O düşünmek ise, Cenâb-ı Hakk'ı hatıra getiriyor. O hatıra, bir nevi huzur veriyor. O halde mütemadiyen ömür dakikaları, huzur içinde bir ibadet hükmüne getirilebilir. İşte bu cadde-i kübra, velayet-i kübra olan ehl-i veraset-i nübüvvet olan sahabe ve selef-i sâlihînin caddesidir."5

"Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın Sünnet-i Seniyesinin menbaı üçtür: Akvali, ef'ali, ahvalidir. Bu üç kısım dahi, üç kısımdır: Feraiz, nevafil, âdât-ı hasenesidir. Farz ve vâcib kısmında ittibaa mecburiyet var; terkinde, azab ve ikab vardır. Herkes ona ittibaa mükelleftir. Nevafil kısmında, emr-i istihbabî ile yine ehl-i iman mükelleftir. Fakat, terkinde azab ve ikab yoktur. Fiilinde ve ittibaında azîm sevablar var ve tağyir ve tebdili bid'a ve dalalettir ve büyük hatadır. Âdât-ı seniyesi ve harekât-ı müstahsenesi ise hikmeten, maslahaten, hayat-ı şahsiye ve nev'iye ve içtimaiye itibariyle onu taklid ve ittiba etmek, gayet müstahsendir. Çünkü herbir hareket-i âdiyesinde, çok menfaat-ı hayatiye bulunduğu gibi, mutabaat etmekle o âdâb ve âdetler, ibadet hükmüne geçer."

"Evet madem dost ve düşmanın ittifakıyla, Zât-ı Ahmediye (A.S.M.) mehasin-i ahlâkın en yüksek mertebelerine mazhardır. Ve madem bil'ittifak nev-i beşer içinde en meşhur ve mümtaz bir şahsiyettir. Ve madem binler mu'cizatın delaletiyle ve teşkil ettiği âlem-i İslâmiyetin ve kemalâtının şهادetiyle ve mübelliğ ve tercüman olduğu Kur'an-ı Hakîm'in hakaikinin tasdiğiyle, en mükemmel bir insan-ı kâmil ve bir mürşid-i ekmeldir. Ve madem semere-i ittibayla milyonlar ehl-i kemal, meratib-i kemalâtta terakki edip saadet-i dâreyne vâsıl olmuşlardır. Elbette o zâtın sünneti, harekâtı, iktida edilecek en güzel nûmunelerdir ve takib edilecek en sağlam rehberlerdir ve düstur ittihaz edilecek en muhkem kanunlardır. Bahtiyar

odur ki, bu ittiba-ı Sünnette hissesi ziyade ola. Sünnete ittiba etmeyen, tenbellik eder ise, hasaret-i azîme; ehemmiyetsiz görür ise, cinayet-i azîme; tekzibini işmam eden tenkid ise, dalalet-i azîmedir.” [6](#)

“Arkadaş! Vesvese ve evham zulmetleri içinde yürürken, Resul-i Ekrem'in (A.S.M.) sünnetleri birer yıldız, birer lâmba vazifesini gördüklerini gördüm. Herbir sünnet veya bir hadd-i şer'î, zulmetli dalalet yollarında güneş gibi parlıyor. O yollarda insan, zerre-miskal o sünnetlerden inhiraf ve udûl ederse; şeytanlara mel'ab, evhama merkeb, ehval ve korkulara ma'rez ve dağlar kadar ağır yüklere matiyye olacaktır.”

“Ve keza o sünnetleri, sanki semadan tedelli ve tenezzül eden ipler gibi gördüm ki, onlara temessük eden yükselir, saadetlere nâil olur. Muhalefet edip de akla dayananlar ise, uzun bir minare ile semaya çıkmak hamakatında bulunan Firavun gibi bir firavun olur...” [7](#)

Evet, Hz. Peygamber (s.a.v), sadece din ve ahlâkın teorik kısmını tebliğ ve hükme bağlamakla kalmamış, fiil ve hareketleriyle de bu hakikatleri uygulamalı olarak ders vermiştir. Onun için Hz. Muhammed'in hayatının her anında insanlık alemi için her açıdan nice örnekler vardır. Nitekim bir ayette şöyle buyrulur:

“Andolsun ki, Resulullah'da sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnek vardır.” [8](#)

Ayette zikredilen **“üsve”** kelimesi uyulacak ve arkasından gidilecek örnek ve *nümûne-i imtisal* demektir. Bu bakımdan O, her hususta bütün insanlık alemi için en güzel bir modeldir ve en büyük bir rehberdir. O'na uyan dünyevî ve uhrevî saadete nail olur. Zira Hz. Muhammed (s.a.v); **“bir bürhân-ı Hak, bir sirâc-ı hakikat, bir şems-i hidâyet, bir vesile-i saadet”** tir.

Eğer insanın kalbi muhabbetullah ve muhabbet-i Resulullah ile dolmazsa kâmil imanı elde etmiş olamaz.

Hazret-i Peygamber (s.a.v), bir gün, Hz. Ömer'e (r.a),

“Ya Ömer beni ne kadar seviyorsun?” diye sordu. Hz Ömer (r.a):

“Ya Resûllallah nefsimden sonra en çok seni seviyorum.” diye cevap verince;
Peygamber Efendimiz (s.a.v)

“Sizden herhangi biriniz beni nefsinden ve ailesinden çok sevmedikçe kâmil iman etmiş olamaz.”

buyurdular. Bunun üzerine Hz. Ömer (r.a)

“Ya Resûlallah seni, anamdan, babamdan, aile efradımdan ve canımdan çok seviyorum.” dedi. Peygamber Efendimiz de (s.a.v):

“Ya Ömer! İşte şimdi imanın kemâle erdi.” diye buyurdular.

Hız. Peygamber’e uymadan, O’nu sevmeden Allah’a vasıl olmak mümkün değildir.
Allah’ı bulmanın ve rızasına nail olmanın **yolu ve çaresi,**

“Rahmetin en parlak bir misâli ve mümessili ve o rahmetin en belîğ bir lisânı ve dellâlı olan ve Rahmeten li’l-âlemîn ünvânıyla Kur’ân’da tesmiye edilen Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmın sünnetidir ve tebâiyetidir.”⁹

Dipnotlar:

¹ Al-i İmran suresi, 3/31.

² Lem’alar.

³ Lem’alar.

⁴ Lem’alar.

⁵ Mektubat.

⁶ Lem’alar.

⁷ Mesnevi-î Nuriye.

⁸ Ahzap Suresi, 33/21.

⁹ Sözler.